

(28)

گفتوگويہ کی ژیرانہ

رېزی کچ و پله و پایہ ییکی جیاواز

به رېزان!

لہم به شہدا دینہ سہر باسیکی گرینگ و ہستیار، ئەویش بریتیہ لہ (رېزگرتن و گرینکیدان به کچ و نواندنی سوژ و خوشەویستی بوئی)، زانایانی دەر وونناس گوتوویانہ: کچ لہ تہ مہنی ہہرزہ کاری ہہزاریہ کہ سوژ و عاتیفہی ہہیہ، ئەگەر ئەو لایہ نہ عاتیفی و سوژداریہی بو پر نہ کریتہ وہ لہ لایہن دایک و باوکی ئەوا لہ وانہیہ تووشی سہ غلہ تی و نارہحتی بیٹ و بو پرکردنہ وہی ئەو لایہ نہ پەنا بو ییگہی ناتہ ندروست ببات.

سوژدان به کچ به دەست به سہرداھینان و ماچ کردن و لہ باوہش کردن و رېز لیگرتن و گوئی بو گرتنی واجبیکہ لہ سہر شانی دایک و باوک لہ لایہن دایک و باوکیہ وہ، به پیچہ وانہ وہ بوونی بو شایی لہم لایہ نہ وا لہ کچ دەکات تووشی نہ خووشی و گرفتنی دەر وونی بیٹ، یاخود پەنا بو ہاوپرپیہ کی ببات بو ئەوہی ئەم بو شاییہی بو پر بکاتہ وہ، یاخود لہ وانہیہ بہ دوو قسہی ناراستی کورپیک خۆی تہ سلیم بہ کورپہ کہ بکات و تووشی دەیان ہلہ و لادانی ناشہرعی بیٹ، ئەو کاتہ دونیا و قیامہ تی لہ کیس دەچیت.

به رېزان!

لہ سہردہ می نہ فامیدا بہ خپوکردنی کچ بہ شووم و عہییہ دەبینرا و پییان وابوو سہرشوپیہ، بہ داخوہ لہ وانہیہ ئیستاش کہ سانیک ہہ بن ئەم ہہستہ یان ہہ بیٹ، بہ لام ئیسلام بہ توندی ئەم سہیرکردن و بیرکردنہ وہی قہ دەغہ کردوہ، پیچہ وانہ کہشی سہماندوہ و ئەجرو پاداشتیکی یہ کجار گہورہی داناوہ بو ئەو کہ سانہی کچ بہ خپودہ کەن و پەروردهی دەکەن، با سہیری ئەم دەقانہی خواریہ وہ بکہین لہ و بارہ وہ:

(1) - پیغهمبهری خوا ﷺ فہرموویہ تی: { مَنْ عَالَ جَارِيَتَيْنِ حَتَّى تَبْلُغَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَنَا وَهُوَ وَضَمَّ أَصَابِعَهُ }^(تر) واتہ: ہەر کہ سینک دوو کچ بہ خیتو بکات، تا پیدہ گهن، لہرؤژی قیامت من و ئەو ئاوا پیئکەوہین ئاماژہ بہ پەنجەہی ناوہراست و شایہ تمانی کرد، واتہ: ئاوا لہیہ کتری نزیکین.

بہراستی ئەوہ موژدہیہ کی گہورہیہ بو ئەو کہسانہی کچیان ہییہ و کچہکانیان بہرپکویپکی بہ خیتو دہکەن بہم شیوہیہ نزیکن لہ پیغهمبهری خوا ﷺ لہبہہشت، ئەمہ سەرہرای ئەوہی لہوانہیہ لہدونیاہشدا ئەوان سوودی زۆریان بوڈایک و باوک یان بہ خیتو کہرہکیان ہبیٹ، لہ کاتیئکدا کہ پیر و پەککەوتہ دہبن ئەوان خزمەتیان دہکەن و بہکەکیان دین.

(2) - لہ گێرانہوہیہ کدا دایکمان عایشہ خوا لئی رازی بی دەلیت: { دَخَلْتُ امْرَأَةً مَعَهَا ابْنَتَانِ لَهَا تَسْأَلُ فَلَمْ تَجِدْ عِنْدِي شَيْئًا غَيْرَ تَمْرَةٍ فَأَعْطَيْتُهَا إِيَّاهَا فَقَسَمَتْهَا بَيْنَ ابْنَتَيْهَا وَكَمْ تَأْكُلُ مِنْهَا ثُمَّ قَامَتْ فَخَرَجَتْ فَدَخَلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْنَا فَأَخْبَرْتُهُ فَقَالَ مَنْ ابْتُلِيَ مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ }^(ج) واتہ: ئافرەتیک ہاتہ لام دوو کچی بچووکی لہگەلدا بوون، داوای خواردنیان کرد، منیش ہیچ شتیئکم لہ مالہکەم نەدۆزیہوہ پییان بدەم جگہ لہ دهنکە خورمایەک، ئەمیش دهنکە خورماکەہی لہنیوان دوو کچہکەدا دابەشکرد و خوئی ہیچی لی نەخوارد، پاشان ہەلسا و رۆیی، پیغهمبهری خوا ﷺ ہاتہوہ منیش ہەوالی ئەو ئافرەتہ و دوو کچہکەہیم پیدا، ئەمیش فہرمووی: ہەرکەسی بەشتی لہم کچانہ تاقي بکریتہوہ، ئەوا ئەو کچانہی بو دەبیٹہ پەردہ لہ ئاگر.

ئەگەر سہیری فہرموودہ کہ بکەین، پیغهمبهری خوا ﷺ بەتایبەت باسی کچی کردوہ، بەشیوہیہ کی گشتی نەیفہرموودہ (مندال) بەلکو تاییہتی کردوہ بہ (کچ)، وەک ہاتوہ:

(1) أخرجه مسلم (4/2027، رقم 2631)، والترمذی (4/319، رقم 1914) قال: حسن غریب، والحاكم (4/196 رقم 7350) وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضاً: البخاری فی الأدب المفرد (1/308، رقم 894)، والطبرانی فی الأوسط (1/176، رقم 557).

(2) وصحيح البخاري: 1352.

{ مَنْ ابْتُلِيَ مِنْ هَذِهِ الْبَنَاتِ بِشَيْءٍ } ئەمەش ئاماژەییەکی گەرمی تێدایە لە فەزل و گەورەیی بەخێوکردنی کچ بە بەراوورد بە بەخێوکردنی کور، نەفسی مروّقه کان وایە زیاتر حەزیان بە کورە، فەخر و شانازی بە کور دەکەن، بەلام پێویستە مروّقه بەسەر ئەم هەست و شعورەدا زال بێت.

فەرموودەکە ئەو دەگەییەنی که تەنها بەخێوکردنیکی ئاسایی نەبی، چونکە هەموو کەس مندالەکەیی خۆی هەر بەخێوکردن کات کچ بێت یان کور، بەلام مەبەست لێرە پێدانی سۆز و عاتیفەییکی زیاتر بە کچە، واتە: بەخێوکردنیکی کچە کە هەست بەو بکات لایەنە سۆزدارییەکی بۆ پر بکاتەو.

پێغەمبەری خوا ﷺ لە چەندین فەرموودەدا ئاماژەیی بە گەورەیی پەروەردەکردن و بەخێوکردنی کچ کردووە، ئەمەش لەبەر قەدەغەکردنی ئەو جیاوازییە کە لە لایەن هەندی لە دایکان و باوکان هەیە کە زیاتر حەز بەبوونی کور دەکەن نە کچ، ئەو خۆشەویستی و سۆزەیی بۆ کور هەیە بۆ کچ نیانە، ئەو گەرمیەکی بە کورەکانیان دەدەن بە کچەکانیان نادەن.

﴿-﴾ لە فەرموودەییەکی تردا پێغەمبەری خۆشەویستمان ﷺ فەرموویەتی: { مَنْ كَانَ لَهُ ثَلَاثُ بَنَاتٍ فَصَبَّرَ عَلَيْهِنَّ وَأَطْعَمَهُنَّ وَسَقَاهُنَّ وَكَسَاهُنَّ مِنْ جِدَّتِهِ كُنَّ لَهُ حِجَابًا مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ } [۱] واتە: هەر کەسێک سێ کچی هەبی ئارامیان لەسەر بگری، خواردن و خواردنەو و بەرگ و پۆشاکیان بۆ دابین بکات لەو خواردن و خواردنەو و بەرگ و پۆشاکانە کە خۆی بە کاریان دەهێنی، ئەوا لە قیامەتدا بۆی دەبن بە پەرژین لە ئاگر.

بۆچی پێغەمبەری خوا ﷺ فەرموویەتی: ئارامیان لەسەر بگری؟ لەبەر ئەوەی خەڵکیکی زۆر هەن بە بوونی کچ هەست بە ناتەواویی دەکەن، دلایان پێی خۆش نییە، هەستیان بریندار دەکەن، بۆیە پێغەمبەری خوا ﷺ ئەوەندە جەختی لەسەر کردۆتەو.

---

(3) أخرجه أحمد (154/4، رقم 17439)، وابن ماجه (1210/2، رقم 3669)، والطبرانی (299/17، رقم 826)، وأخرجه أيضاً: أبو يعلى (299/3، رقم 1764)، قال البوصيري (101/4): هذا إسناد صحيح.

﴿﴾ - له فرموده‌یه کی تردا هاتووه: {إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَوْجَبَ لَهَا بِهَا الْجَنَّةَ أَوْ أَعْتَقَهَا بِهَا مِنَ النَّارِ} ﴿﴾ واته: خوی په‌روه‌ردگار به‌هوی ئه‌و کچانه‌وه به‌هه‌شتی بو پپو‌یست ده‌کات، یاخود ده‌یکاته هۆکاری رزگار بوونی له دۆزه‌خ.

﴿﴾ - یه‌کیک له‌و خالانه‌ی که پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر جه‌ختی له‌سه‌ر کردۆته‌وه جیاوازی نه‌کردنه له‌نیوانی کور و کچ، دادگه‌ریکردنه له‌نیوانیان، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رده‌وام داکوکی له‌م دادگه‌رییه کردووه، نوعمانی کوری به‌شیر ده‌لی: باوکم منی برده‌ی لای پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، به‌ پینغه‌مبه‌ری خوی ﷺ گوت: من به‌خشینیکم داناوه بو ئه‌و کوره‌م، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پپی فرموو: ئایا مندالی تریشت هه‌ن؟ باوکیشم گوتی: به‌لی، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پپی فرموو: به‌هه‌مان شیوه به‌وانی تریشت داوه؟ باوکیشم گوتی: نه‌خیر، پینغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فرمووی: له‌خوا بترستن و پاریزگاربن و دادگه‌ری بنوینن له‌گه‌ل منداله‌کانتان، ئینجا باوکم به‌خشینه‌که‌ی لی وهرگرتمه‌وه ﴿﴾.

4) أخرجه أحمد (92/6، رقم 24655)، ومسلم (2027/4، رقم 2630).

5) ثمه یه‌کیکه له بیژه‌کانی ریوایه‌ته‌که:

{عَنْ عَامِرٍ قَالَ سَمِعْتُ النُّعْمَانَ بْنَ بَشِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ يَقُولُ أَعْطَانِي أَبِي عَطِيَّةً فَقَالَتْ عَمْرَةُ بِنْتُ رَوَاحَةَ لَأِ أَرْضِي حَتَّى تُشْهَدَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَى رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ إِنِّي أَعْطَيْتُ ابْنِي مِنْ عَمْرَةَ بِنْتِ رَوَاحَةَ عَطِيَّةً فَأَمَرْتَنِي أَنْ أَشْهَدَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ أَعْطَيْتَ سَائِرَ وَلَدِكَ مِثْلَ هَذَا قَالَ لَأِ قَالَ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ قَالَ فَرَجَعَ فَرَدَّ عَطِيَّتَهُ} البخاري: 2447.